

Tko je povjerovao?

***Ključni stih: “Dakle:
vjera po poruci, a
poruka riječju
Kristovom.”
— Rimljanima 10: 17***

***Izabrani tekstovi:
Rimljanima 10: 1-17***

pogana. Prije smrti, Isus je rekao svojim učenicima: “K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! Pođite radije k izgubljenim ovcima doma Izraelova!” — Matej 10: 5, 6

Iz ovoga ne smijemo misliti da Isus nije volio pogane, niti da Božji plan nije predvidio njihovo spasenje kroz vjerovanje i vjeru. Ono što to znači jest da je neko

ODGOVARAJUĆI NA pitanje iz našeg naslova, “Tko je povjerovao?” razumijemo da postoje vremena i razdoblja u Božjem planu za njrgovo otkrivanje čovječanstvu. Na primjer, nakon Korneljevog obraćenja nije došlo vrijeme da Evanđelje stigne do

vrijeme, i za posebnu svrhu, Bog imao posla isključivo sa židovskim narodom. Stoljećima prije toga Gospodin je rekao Izraelu: “Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah.” (Amos 3: 2) Isus je to razumio i znao je da je čak i u njegovo vrijeme to još uvijek istina.

U proročanstvu zabilježenom u Danielu 9: 24-27, Gospodin je obećao nastavak svoje isključive naklonosti Izraelu sedamdeset simboličnih tjedana, ili razdoblje od 490 doslovnih godina. Ovo se razdoblje počelo računati od godine kada je izdana naredba za ponovnu izgradnju zidina i grada Jeruzalema, nakon njihovog sedamdesetogodišnjeg sužanjstva u Babilonu. U ovom proročanstvu je navedeno da će “polovicom” posljednjeg od ovih pro-ročkih tjedana, Mesija biti pogubljen. To bi bilo sredinom posljednjih sedam godina, ili simboličnih tjedana, ovog razdoblja od 490 godina. Dakle, tri i pol godine nakon Isusove smrti, Božja isključiva naklonost Židovima trebala je prestati. U to je vrijeme Bog uredio da Petar odnese Evanđelje Korneliju, koji je postao prvi obraćenik pogana.

Kornelije je bio pobožan čovjek i dok je molio dobio je viziju u kojoj mu je rečeno da pošalje po Petra. Nakon sastanka, Kornelije je objasnio Petru zašto je poslao po njega - da je to bilo u skladu s vizijom od Gospodina. Petar je, uspoređujući ovaj izvještaj sa svojim vlastitim iskustvom, mogao spremno shvatiti značaj Božje providnosti, te je rekao: “Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego – u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu.”—Djela apostolska 10: 1-35

Da bismo vjerovali u Boga i njegova ljubljenoga Sina i činili pravednost, potrebno je biti prosvijetljen. “Kako da prizovu onoga u koga ne povjEROVAŠE? A kako da povjeruju u onoga koga nisu čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika? A kako propovijedati bez poslanja?” (Rimljanima 10: 14, 15) Pretpostavljeni odgovor na ova

nadahnutu pitanja bio je odlučujući čimbenik u Kornelije-
vom iskustvu.

Da je bilo vrijeme prije toga da Evanđelje dođe
do pogana, Bog bi se pobrinuo da bude poslan “propov-
jednik” da ih prosvijetli. Činjenica da se to nije dogodilo
sve dok Petar nije poslan Korneliju bila je u skladu s pro-
ročanstvom o posebnoj milosti koju je Bog obećao
Izraelu. Dobro je zapamtiti da su ova vremena i godišnja
doba pod božanskim nadzorom. Zahvaljujemo Bogu,
ipak, što je u svom planu uredio da na kraju bude “dan
pohoda” za sve.—1.Petrova 2: 12 ■